

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Пловдив, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20225330205071 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по депозирана жалба срещу наказателно постановление (НП) № 22-0333-000689 от 02.08.2022 г., издадено от началник група към ОД на МВР Пловдив, с-р Пътна Полиция, с което на К. Г. Б., ЕГН ***** с адрес ****, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, от Закона за движението по пътищата (нататък ЗДвП) му е наложено административно наказание – глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират оплаквания, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно, тъй като нарушителят не могъл да разбере какво нарушение е извършил поради допуснати процесуални нарушения, на следващо място същият не го е извършил тъй като имал категория В което попадало в разпоредбата на чл. 150а ал. 2 т. 6 ЗДвП. В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, не се представлява, неговият процесуален представител депозира писмено становище, в което поддържа аргументите от жалбата. Прави искане за разноски.

Въззиваемата страна изпраща становище, в което посочва, че жалбата е неоснователна, а атакуваното НП е правилно и законосъобразно, прави искане за намаляване на адвокатския хонорар. В съдебно заседание не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество се явява основателна, поради следните съображения:

От фактическа страна съдът установи следното:

Жалбоподателят К. Г. Б., на 15.07.2022 г. около 13:45 ч., в община Родопи на път III-375, 31-ви км., управлявал ППС: лек автомобил марка Субару, модел Легаси с рег.

№ № *** към което било прикачено ремарке за лек автомобил – каравана марка Адрио Модел 390 с рег. № ***.

По това време служебните си задължения по контрол на пътното движение, изпълнявал свид. И. Д. Ю. съвместно с В. Т. служители на РУ Стамболийски. Свид. Ю. спрял превозното средство за проверка и установил, че водачът К. Г. Б. не притежава категория ВЕ за управление на ППС в състав, а единствено категория В.

Технически допустимата максимална маса на лек автомобил марка Субару, модел Легаси с рег. № № *** била 1780 кг, а технически допустимата максимална маса на ремарке за лек автомобил – каравана марка Адрио Модел 390 с категория О2 и рег. № *** била 850 кг. Технически допустимата максимална маса на ППС в състав била 2630 кг.

За установеното на същата дата на място бил съставен АУАН бланков № 127068 от същата дата, който бил връчен на нарушителя.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява основно от показанията на актосъставителя И. Ю. и писмените доказателства – АУАН № 127068, справка за нарушител водач, от която се установява че жалбоподателя е притежавал СУМПС валидно за категория В М и АМ, свидетелство за регистрация Част I на ремарке за лек автомобил – каравана марка Адрио Модел 390 с рег. № *** и свидетелство за регистрация част I за лек автомобил марка Субару, модел Легаси с рег. № № *** оправомощителна заповед № 81213-1632/02.12.2021 г.

Съдът намира показанията на свидетеля за логични, непротиворечиви и обективни, поради което им дава вяра в частта за установените факти, но не и по тълкуването на нормите.

Не се въведоха или доказаха обстоятелства, които да оспорват установената фактическа обстановка.

Относно приложението на процесуалните правила:

Процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, като материалната компетентност на административнонаказващия орган (т. 3.8) и актосъставителя (2,1 вр. с 1.3.2) следва от така представената заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на МВР.

В императивната норма на чл. 42, т.2 от ЗАНН са поставени минималните изисквания за съдържание на АУАН. Същите са необходима гаранция за спазването на правото на защита на нарушителя и като част от строго формалното административно наказателно производство са необходими за законосъобразното му протичане. Съдът намира, че са спазени изискванията за съдържание на АУАН и НП, като правилно и изчерпателно е посочено мястото и времето на извършване на нарушението, посочени са неговите индивидуализиращи белези и същото е достатъчно описано, за да посрещне законовите изисквания на чл. 42 от ЗАНН.

Не се споделя възражението направено от жалбоподателя, че бил направен единствено правен извод за липсваща категория като това очевидно не се подкрепя от доказателствата. Видно от текста в АУАН подробно е описано и какво е било ППС в състав от лек автомобил и ремарке и от кое се е определило каква категория се изисква, а именно ремарке с максимално допустима маса над „750 кг.“ и именно каква – „850 кг.“, както и каква е била изискваната категория, а именно „ВЕ“.

Съдът намира за неотносимо възражението, че имало разлика в описаните факти в АУАН и НП, тъй като се открива абсолютна идентичност на фактите. Тъй като АУАН е цитиран дословно в НП съдът изпита сериозна трудност да намери опора на това възражение в доказателствата по делото.

От правна страна съдът намира следното:

След преценка на цялата доказателствена съвкупност съдът намира, че не се

установява извършване на нарушението описано в атакуваното постановление.

Диспозицията на чл. 150а, ал.1 ЗДвП, относима към настоящия случай, гласи, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство.

Категориите са разяснени в следващите алинеи на същата норма, а именно: За определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви.

Видно от доказателствата водачът има валидно СУМПС за категория В и АМ, както е отбелязано в АУАН и НП.

Категория В му дава право съгласно чл. 150а ал. 2 т. 6 от да управлява :

- моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 kg, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача
- моторните превозни средства от тази категория образувачи състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg, без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства,
- моторни превозни средства от тази категория образувачи състав с ремарке с допустима максимална маса, надвишаваща 750 kg, при условие, че допустимата максимална маса на състава не надвишава 4250 kg.

Видно от разпоредбата има възможност водачът да управлява само МПС-то, негова собственост, а именно Субаро Легаси, като за този факт не е ангажирана неговата отговорност.

На следващо място обаче, отговорността на водача е ангажирана за управление на състав от МПС-та. В случай че допустимата максимална маса на ремаркетото не надвишава 750 кг., случаят щеше да попада във втората хипотеза на цитираната алинея. Но това не е така, а ремаркетото надвишава тази маса като видно от свидетелството за регистрация част I на ремаркетото същото е с допустима максимална маса 850 кг., както правилно е посочено в АУАН и НП.

Действията на нарушителя обаче попадат в третата хипотеза, а именно с категория В може да се управлява състав от ППС, чието ремарке надвишава допустимата максимална маса от 750 кг, но общата маса на състава е под 4250 kg. Видно от доказателствата тази обща допустима максимална маса е 2630кг.

В чл. 155, ал. 9 от ЗДвП е опоменато, че състав от пътни превозни средства, състоящ се от моторно превозно средство от категория В и ремарке с допустима максимална маса над 750 kg, когато допустимата максимална маса на състава надвишава 3500 kg, но не надвишава 4250 kg, се управлява от лица, преминали обучение и издържали съответния изпит. Правото да се управлява такъв състав се указва в свидетелствата за управление чрез съответния код на Общността – 96 . Това е уредено в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина чл. 7, където е посочено, че код 96 се изисква за управление на превозни средства от категория В, в композиция с ремарке с максимално допустима маса, която превишава 750 kg, когато максимално допустимата маса на такава композиция превишава 3500 kg, но не превишава 4250 kg.

Видно от сбора на общата допустима максимална маса от 2630 кг. тя не попада в тази категория. Поради което не се явява нужно водачът да притежава подкатегория В96 или ВЕ, поради което и неправилни се явяват изводите на актосъставителя и АНО, че лицето няма право да управлява ППС в състав след като допустимата максимална маса на ремаркетото е над 750 кг, но масата на състава е под 3500 кг.

За категория ВЕ законът е посочил следните предпоставки, без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от пътни превозни средства, с теглещо превозно средство от категория В и ремарке или полуремарке, когато допустимата максимална маса на ремаркетото или полуремаркетото не надвишава 3500 kg.

В тази връзка съдът намира за нужно да посочи че:

- За единични МПС от категория В, се изисква СУМПС с категория В,
- За ППС в състав, като ремаркетото е с допустима максимална маса по-малка от 750 кг. – СУМПС с категория В
- За ППС в състав, с ремарке с допустима максимална маса над 750 кг., но с допустима максимална маса на състава под 3500 кг. – СУМПС категория В.
- За ППС в състав, като ремаркетото е с допустима максимална маса над 750 кг., но допустимата максимална маса на състава е от 3500 до 4250 се изисква СУМПС подкатегория В96
- За ППС в състав с допустима максимална маса над 4250 кг., но допустимата максимална маса на ремаркетото не надвишава 3500 кг. тогава СУМПС категория ВЕ.

За останалите случаи, които не тангентират с настоящия, са предвидени категории С, С1, С1Е, СЕ, D, D1, D1Е, DE и други.

В конкретния случай управлението на състав от МПС категория В и прикачено към него ремарке с максимално допустима маса над 750 кг. (850) и под 3500 кг., но с обща максимална допустима маса на състава под 3500 кг. – 2630 кг., попада в последната хипотеза на чл. 150а, ал. 1 т. 6 ЗДвП и не попада в изключението на чл. 155, ал. 9 от ЗДвП (относимо към категория В96). Поради това съдът намира, че нарушение не е извършено и атакуваното НП следва да се отмени (така Решение № 2312 от 08.12.2022 г. по адм. д. № 1959 / 2022 г. на XXV състав на Административен съд – Пловдив).

На основание чл. 63дв, ал. 3 от ЗАНН вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК право на разноски възниква за жалбоподателя, като същият доказва направени такива в размер на 300 лв. по договор за правна защита и съдействие от 29.08.2022 г. и представен списък. В писменото си становище въззиваемата страна е направила искане за намаляване на хонорара за адвокатска защита до минимума предвиден в НМРАВ, който се установява към момента на сключване на договора, да е именно 300 лв., поради което обсъждането на възражението се явява безпредметно. В тази връзка на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 300 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-0333-000689 от 02.08.2022 г., издадено от началник група към ОД на МВР Пловдив, с-р Пътна Полиция, с което на К. Г. Б., ЕГН ***** с адрес ****, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, от Закона за движението по пътищата (нататък ЗДвП) му е наложено административно наказание – глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Пловдив да заплати на К. Г. Б., ЕГН ***** с адрес ****, сумата от 300 лв., представляващи разноски за адвокатско представителство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____